

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/52/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015201167
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015201167.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: T. W., bytom K. XXX/X, K., toho času Ústav pre výkon trestu odňatia slobody, Dončova 6, priechodok 62, Ružomberok, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4Sd/2/2016-21 zo dňa 6. mája 2016, v konaní o invalidný dôchodok, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sd/2/2016-21 zo dňa 6. mája 2016 potvrdzuje.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením označeným vo výroku tohto uznesenia podľa § 250p zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) odmietol ako oneskorene podaný opravný prostriedok navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.05.2015, ktorým podľa § 70 ods. 1 a § 293ax zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok (ďalej len „rozhodnutie odporkyne“), pretože nesplnil podmienku trvania dôchodkového poistenia najmenej 10 rokov. Zároveň nepriznal účastníkom konania právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že z Krajského súdu v Košiciach dostal zásielku z 19.04.2016 od samosudcu JUDr. Pavla Naďa vo veci sp. zn. 7Sd/2/2016-41, pričom na ňu reagoval v lehote 15 dní, a preto nerozumie, čo a prečo krajský súd uznesením samosudcu JUDr. Kuruca odmietol. Ďalej popísal dôvody, prečo nesúhlasí s rozhodnutím odporkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 250s O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok), preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vrátane administratívneho spisu odporkyne. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 250p O. s. p.), dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd zo súdneho spisu a z pripojeného administratívneho spisu zistil, že odporkyňa na základe žiadosti navrhovateľa zo dňa 09.04.2015, ktorou požiadal o priznanie invalidného dôchodku odo dňa 27.03.2015, vydala napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo doručené navrhovateľovi podľa ním podpísanej doručky dňa 28.05.2015.

Navrhovateľ zaslal odporkyňi podanie nazvané „Odpor“, datované dňom 16.11.2015, ktoré vykazovalo znaky opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne. Odporkyňa toto podanie so svojim vyjadrením predložila Krajskému súdu v Žiline, ktorý následne vec uznesením postúpil Krajskému súdu v Košiciach ako miestne príslušnému správne súdu. Krajský súd v Košiciach následne vydal napadnuté uznesenie o odmietnutí opravného prostriedku.

Uznesenie krajského súdu je riadne zdôvodnené a je z neho zrejmé, na základe akých zistených skutočností a aplikáciou ktorých zákonných ustanovení došlo k odmietnutiu oneskorene podaného opravného prostriedku, preto naň odvolací súd poukazuje. Navrhovateľ nepredložil nijaké dôkazy, ktoré by mohli viesť k záveru o nesprávnosti rozhodnutia krajského súdu.

Preto ani odvolací súd nemohol prikrčiť k meritórnemu prieskumu rozhodnutia odporkyne a musel potvrdiť rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí opravného prostriedku, čím sa konanie končí.

Odvolací súd ďalej poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2017 sp. zn. 9So/216/2016, v ktorom už navrhovateľ dostal vysvetlenie, že vo veci preskúmania rozhodnutia odporkyne podal viacero samostatných opravných prostriedkov, o ktorých sa konalo samostatne. Aj opravný prostriedok z 26.10.2015 bol odmietnutý ako oneskorene podaný uznesením Krajského súdu v Košiciach z 27.06.2016, č. k. 7Sd/2/2016-57, čo uvedeným rozhodnutím potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.